

Свет. Богоровъ

Работата на слънцето

Презъ лѣтото слънцето плуваше гордо по небето и прашаше на земята изобилно своята свѣтлина и топлина. Тогава имаше ли нужда да се доказва ползата отъ слънчевитѣ лъчи? Нали всичко живѣеше отъ тѣхъ: и гората, и полето, и животнитѣ, и растенията, па и ние самитѣ... Но ето настѣпва зима. Сиви облаци затулятъ небето. Дохожда студъ и мразъ. Зелената покривка на полето и гората изчезва, и земята се покрива съ бѣла снѣжна завивка. Сегисъ-тогисъ, и то за малко, се показва слънцето. То свѣтва силно, но не топли... Зиме слънцето като че ли ни забравя... Наистина ли е това?

Студенъ януарски день. Премръзнали отъ игра на пързалката, вие се връщате въ къщи. Въ стаята бумти печката, и пламъкътъ весело ближе главнитѣ. Колко е приятно да се погрѣешъ на домашното огнище и да си помечтаешъ за разни нѣща предъ разпаления огънь? Да седнемъ и ние при печката и да си помислимъ, откъде се взима нейната топлина. Въ печката горятъ дърва... Може би, още миналото лѣто тѣ сж се изди-